

D'var Torah of Parashat Re'eh - Aug 12, 202 By Stephen Brown

Friends,

As I mentioned in a recent email, I attempted to use Chat GPT to create a drash using an initial approach similar to what I might take otherwise. My hope is to share insights about both the parasha and the process, which, it turns out, feed back into each other.

The summary was basic:

“Parasha R'eih is a Torah portion in the book of Deuteronomy (Devarim) and contains several important themes and laws. Here's a brief summary of its main points:

- 1. Blessings and Curses: The portion begins with Moses emphasizing the blessings that will come upon the Israelites if they diligently observe God's commandments and the dire consequences of disobedience.*
- 2. The central place of worship: Moses instructs the Israelites to worship only at the place God designates, once they settle in the Promised Land. They are commanded not to offer sacrifices anywhere else.*

The list proceeds accordingly, with brief enumerations of dietary laws, tithes and offerings, charity and debt, false prophets, and the festivals. A regenerated concise one paragraph summary was similar to those found [elsewhere](#).

I next asked: “What are three questions raised by Parasha Re'eh?”, which generated some worthy points of consideration. I will only focus on two:

1) “How do the blessings and curses...serve as a motivator for the Israelites to adhere to God's commandments? What is the underlying message regarding the relationship between obedience and consequences?”

2) “why is it significant that the Israelites are instructed to worship exclusively at the central place designated by God once they enter the Promised Land? How does this instruction contribute to the preservation of monotheism and prevent the proliferation of idolatry?”

These straightforward questions conflate themes around obedience, centralization of worship, and preservation of faith that became more generalizable as the app regenerated the questions:

“How does the centralization of worship in a designated place promote unity and prevent the spread of idolatry? Parasha R'eih emphasizes the importance of worshipping exclusively at the place chosen by God once the Israelites settle in the Promised Land. This raises the question of how concentrating worship in one location helps maintain religious purity and prevent the adoption of false practices.”

We are now not talking only about monotheism and idolatry, but more universal relationships between adherence to communal ideological unification and communal wellbeing.

These primary themes resonate within questions about Re'eh prompted to have disturbing contemporary implications.

“How can we reconcile the concept of blessings and curses...with the realities of suffering and inequality in the modern world? Does this imply that those who suffer are being punished for their actions or lack of obedience?”

This is a very modern question, which we heard voiced in its literal form by various parties in the context of the AIDs epidemic, for example, and after Hurricane Katrina. The implications are indeed disturbing and merit a sophisticated response that, perhaps, requires us to transcend literalism toward a more compassionate interpretation of the text.

The regenerated questions Chat GPT posed here challenge us towards just that:

“The emphasis on a central place of worship in Parasha R'eih raises questions about religious exclusivity and the potential for intolerance. How can we interpret this commandment in a way that promotes inclusivity, respect for diverse religious beliefs, and fosters interfaith dialogue in today's pluralistic society?”

The question legitimately merits contemplation. It also reveals potential bias embedded into Chat GPT's DNA - that inclusivity, respect for diverse beliefs, interfaith dialogue and pluralism are good things, as if they represent blessings we should choose. Many of us readily accept this premise, but not all circles within Judaism would; some may read Re'eh as a rejection of the very idea.

My prompt itself was likely biased: It assumes the Torah holds contemporary relevance – a perspective some would deny. The question also assumes that, among the contemporary implications found in the Parasha, there are those which are disturbing. Some may deny this as well.

It is possible that the social consciousness infusing these AI generated questions reflects a certain worldview inherent to my initial input, and that the biased input perhaps inevitably yielded biased output.

I did not define the word “disturbing”, however; the chatbot had to define it for itself, which we all must do when we approach a Parasha. “Disturbing” could have been defined variously and conceivably have yielded xenophobic results, which some may see as baked into the Parasha itself.

But it didn't move towards such interpretations, because certain value-laden brakes have been exerted on the currently available technology. Such brakes are revealed when one asks it, say, for a "rabbi/priest walking into a bar woke joke", which it readily provides, with an added caution: *"Remember, humor can be a great way to spread joy and bring people closer, as long as it respects cultural sensitivities and promotes inclusivity."* By contrast, it refuses to create a similar joke about Hitler and Stalin, stating: *"it could potentially be offensive and disrespectful given the historical context and the harm caused by their actions. If you have any other non-controversial requests, I'll be happy to assist you!"*

The bot evidently has a purposefully biased design, and for good reasons, but it's something to consider as we approach it for various tasks. In the context of drash assistance, the baked-in bias may avoid troubling implications of the material or soften ethically challenging aspects of our tradition. This is something to consider for ourselves when we appraise any given Parasha, including today's (which, through some modern lenses, may be viewed as uncomfortably xenophobic and colonialist). It's also something to assess critically when we approach various common sources of commentary, such as in the Eytz Chaim and Art Scroll chumashim – which incorporate sometimes divergent values. It is also core to deep questions we have contended with as a kahal – such as how to manage the Yom Kippur Mincha Torah reading. Our communal values infuse our particular practices – which may serve to eschew problematic aspects of our tradition while preserving communal well-being. Another intricate choice between the blessing and the curse.

When it comes to framing thoughtful responses to its own questions, the app demonstrated certain limitations. It crafted respectable responses to its questions - how to think, for example, about the ethics of personal responsibility and obedience to communal norms, weighing such countervailing factors as personal choice, intentionality, and systemic and societal conditions. Paired with specific commentary from Rashi or Rabbi Jonathan Sacks, among others, it may have made for a good drash, but when asked to offer what these individuals would say about its various generated questions, it provided generalized characterizations of their approaches applicable to any number of commentators. Maybe I probed it ineffectively, but it required possibly more effort to verify the results than to research the sources directly from the outset.

Thus, without putting in the legwork, one cannot be assured of the authenticity of ChatGPT's analysis insofar as it is based in specifically Jewish exegesis or from specifically Jewish sources. We cannot know convincingly whether the values-based norms underlying the analysis are from within the Jewish tradition, or outside of it. Of course, whether this matters for purposes of a drash is its own value judgement. We've seen enough non-Jewish sources quoted in minyan drashes to infer it may not always be strictly necessary.

Which brings us to another "disturbing implication" question that Chat GPT generated within the context of Re'eh:

How can we address the potential dangers of false prophets in the age of misinformation and the rapid spread of misleading information through various media platforms? Parasha R'eih warns against false prophets who may deceive and lead people astray. In today's digital era, where misinformation and manipulation are rampant, the question arises: How can we discern truth from falsehood and protect ourselves from those who exploit beliefs and spread harmful ideologies?

ChatGPT directly links Re'eh here to pressing current matters. The question is a reasonable extrapolation of themes covered in the parasha and encourages reflection informed both by

familiarization with specific commentators and exploration of our biases: What does a false prophet look like in our society? What constitutes misinformation? What is manipulation and is it always illegitimate? What is a harmful ideology? What are the implications for our communal well-being? How do we discern between the blessing and the curse?

In sum, ChatGPT summarized the parasha well and generated thought-provoking questions linking Re'eh to contemporary issues. It is an engaging, useful resource for preparing a drash, though warrants caution. It provides coherent and effective, albeit generic and generalized, responses to its own questions, and it is not reliable for rigorously sourced analysis. Its underlying system is biased, and may serve to reinforce our own biases, although this is true of various conventional sources we might draw upon.

Some commentaries about using ChatGPT for darashot observe that what it lacks most is soul. Yet, its questions revealed at least a certain concern for the common good, deriving, perhaps, from both my biased input and its own internal biases. Regardless, it yielded rich material to reflect upon as we approach Elul, preparing us to consider with greater insight the choice between the blessing and the curse in our complex world.

חֲבָרִים

ליצירת דרש בצורה דומה לזו שהייתי נוהג לעשות. מטרתי היא Chat GPT -כפי שצינתי במייל אחרון, ניסיתי להשתמש ב לשתף הבנה על הפרשה ועל התהליך, שהם נתונים לחזרה זו על זו

הסיכום היה בסיסי

פרשת רָאָה היא פרשת התורה בספר דברים והיא מכילה מספר נושאים וחוקים חשובים. הנה סיכום קצר של הנקודות העיקריות:

1. ברכות וקללות: הפרשה מתחילה במשה שגם בולט בברכות שתבוא על בני ישראל אם הם ישמרו בערך את מצוות האלוהים, ובהשלכת ניצולות קשות של המרי המקום המרכזי לעבודה: משה מורה על בני ישראל להשתחות רק במקום שאלוהים מצייין להם, לאחר שיתנחלו את "הארץ המובטחת. נצוו לא להקריב קרבנות בשום מקום אחר

הרשימה מתקדמת בהתאמה, עם רשימה קצרה של חוקים תקיפים, מעשרות ותרומות, צדקה וחוב, נביאי שקר והחגים. סיכום כללי נפרט יותר נראה כמו אלו שניתן למצוא במקומות אחרים

לאחר מכן שאלתי: "מהן שלוש שאלות שמועלות על ידי פרשת רָאָה?" שהביאו נקודות שוות לשקול. אני אתמקד רק בשתיים

1. כיצד הברכות והקללות... משמשות כמעורר לבני ישראל להידבק במצוות האלוהיות? מהו המסר הסמוי לגבי הקשר " בין המובטלות להבטחה
2. מדוע חשוב שבני ישראל מורצים להשתחות באופן בלעדי במקום המרכזי שנבחר על ידי האלוהים לאחר שהם יכנסו " אל ארץ ההבטחה? איך ההוראה הזו תורמת לשמירת היחידות האלוהית ומונעת את ההתפשטות של העבודה עבודה "זרה?"

שאלות ישירות כאלה מערבבות בין נושאים הקשורים לצינות, למרכזיות הפועלות ולשמירת האמונה שנהפכו לנפוצים יותר כאשר היישומים חוזרים באופן כללי:

כיצד המרכזיות של עבודה במקום מיוחד מקדישה את האחדות ומונעת את התפשטות העבודה עבודה זרה? פרשת רָאָה היא "מדגישה את חשיבות השתחות באופן בלעדי במקום שנבחר על ידי האלוהים לאחר שכני ישראל יתנחלו את ארץ ההבטחה. זה מעלה את השאלה איך הריכוז של עבודה במקום אחד מסייע לשמור על הטהרה הדתית ולמנוע את הפקת שיטות שקריות

אנו לא מדברים רק על מונותאיזם ועבודה עבודה זרה, אלא על קשרים יוניברסליים יותר בין ציות לאוניפקציה אידיאולוגית קהילתית וליטוב הקהילה.

הנוצרות עם הימים של ההשפעות המזעזעות Re'eh נושאים ראשוניים אלו חודרים לתוך שאלות על

איך אנחנו יכולים להשלים את המונח של ברכות וקללות... עם מציאות הסבל והאי-שוויון בעולם המודרני? האם זה מרמז כי "המתענים נעשים על מעשיהם או על המעט משמועתם?"

AIDs-שאלה זו היא שאלה מודרנית מאוד, ששמענו אותה מבטאת בצורתה הממולאת במגוון מקומות בהקשר של מגיפת ה לדוגמה, ואחרי הוריקן קטרינה. ההשלכות הן באמת מזעזעות וראויה לתגובה מורכבת שייתכן ודורשת מאיתנו לעבור מן הליטרליות לפרשנות רחמנית יותר של הטקסט.

הפיק כאן מאתגנות אותנו לפתרון כזה Chat GPT-השאלות ש

הדגש על מקום השתחות מרכזי בפרשת רָאָה מעלה שאלות אודות בלעדיות דתית והפוטנציאל לאינטולרנס. איך אנחנו יכולים "לפרש את המצווה הזו בדרך שמקדמת את הכלליות, הכבוד למאמינויות דתיות שונות וקידום שיח בין דתים בחברה הפלורליסטית היום?"

שאינקלוזיביות, - Chat GPT של DNA-השאלה הזו ראויה לחשיבה. היא גם מגלה את האיווד האפשרי בהטעות מוטבעת ב כבוד לשונות דתיות שונות, שיח בין דתים ופלורליזם הם דברים טובים, כאילו הם מייצגים ברכות שעלינו לבחור בהם. רובנו מקבלים את הנחיה הזו בקלות, אך לא כל הקבוצות בתוך היהדות יעשו זאת; יש מי שיקראו את רָאָה כפירוש נגד הרעיון עצמו

הפרומט עצמו כנראה היה מוטעה: הוא מניח שהתורה מחזיקה רלוונטיות מודרנית - נקודת מבט שיש אנשים שיכחישו אותה. השאלה גם מניחה שבתוך ההשפעות המודרניות שנמצאות בפרשה, ישנם אלה שהם מזעזעים. ישנם שיכחו גם כן

היא יכולה להיות כי המובן החברתי המשרה לשאלות היו הפרקטיקות שהחסן בו השתלשלו. התגיע לנו כאשר אנו מעריכים (פרשת נתונה, כולל פרשת היום (שבעדפותיו של מעגלים כאלה, ניתן לצפות לראות כאיודיסטית וקולוניאליסטית

זה גם משהו להעריך במבט של מענה מחשבה לשאלות הנוצרות. הוא יצר תשובות כמוינות לשאלות הנוצרות - איך לחשוב, לדוגמה, על קריטריוני האתיקה של אחריות אישית ושמירה על נורמות קהילתיות, כאשר נכונים בחשבון פערים כנגד גורמים מסננים כמו בחירה אישית, כוונתיות, וסביבתיות תקיפת וחברתית. בשילוב עם הערות ספציפיות מפירש"י או מרבי יונתן סאקס, בין השאר, זה יכול היה ליצור דרש טוב, אך כאשר התבקשתי לספק מה הם היו אומרים על שאלותיו הנוצרות, סיפק תאורים כלליים של גישותיהם שיכולות להתנסה על מנוע אחר כל מספר הפרשנים. אולי אני הצטערתי את זה באופן לא אפקטיבי, אך הוא דרש אולי יותר ממאמץ לאמת התוצאות מאשר לחקור מקורות באופן ישיר

ברמה האמיתותית מכיוון שהוא מבוסס על הסבר ChatGPT כך, ללא נגרות יד, אין לו אפשרות להבטיח את אימות ניתוח מוצמד בפירוש יהודי פרטי או ממקורות יהודיים פורטיים. אנחנו לא יודעים באופן מוצלח האם הנורמות המבוססות על ערכים המסתירות מאחורי הניתוח הם מתוך המסורת היהודית או מחוץ לה. כמוכן, האם זה חשוב למטרות דרש היא הערך העצמאי. ראינו מקורות לא יהודיים מצוטטים מספיק בדרשות במניינים להסיק שאולי לא תמיד היא כל כך נחוצה

Chat GPT הפיקה Re'eh ואלו מביאות אותנו לשאלת ה- "השאלה המזעזעת" הנוספת שבהקשר של

איך אנחנו יכולים להתמודד עם הסיכונים הפוטנציאליים של הנביאים השקרניים בעידן המידע המשוחרר וההתפשטות המהירה של מידע מטעין מדוכא דרך פלטפורמות מגוונות? פרשת ר'אה מזהירה מפני נביאים השקרניים שעשויים להטעות ולנחח אנשים לתוך טעות. בעידן הדיגיטלי הנוכחי, שבו המידע שווא והשפלתיות פשוטים, עולה השאלה: כיצד אנחנו יכולים להבחין בין אמת לשקר? ולהגן על עצמינו מאלה המנצלים אמונות ומפיצים אידיאולוגיות זולות?

כאן לנושאים נוכחיים לחץ. השאלה היא התרחנות סבירה של נושאים שנמצאים בפרשה Re'eh מקשר ישירות בין ChatGPT ומעודדת רפלקציה שמשרה ידע גם בהכרת התגליות המתחמקות על פיה של פרשנים מסוימים וחקר האימפקטים של ההטיות שלנו: מה נביא שקר נראה כמו בחברה שלנו? מהו משמעות המידע השווא? מהו התעלול והאם זה תמיד בלתי חוקי? מהו האידיאולוגיה המזיקה? מהם ההשלכות על היציבות הקהילתית? איך אנחנו יכולים להבחין בין הברכה והקללה

לנושאים עכשוויים. זהו מקור מעניין Re'eh סיכם את הפרשה היטב ויצר שאלות להשיבה שמחברות את ChatGPT, לסיכום ושימושי להכנה של דרש, אף על פי שהוא דורש זהירות. הוא יוצר תשובות עקביות ויעילות, אם כי כלליות, לשאלות שהוא יוצר ואינו אמין לניתוח רציונלי מבוסס. המערכת הבסיסית שלו עמה היא פקטואלית ויכולה לשרת את התיקו באותה מידה בה על חשיבה העצמאית שלנו.

לדרשות מביאות ביטוייהן לכך שכל מה שחסר לו הוא נפש. אך שאלותיו הערכו ChatGPT-חלק מהתגובות על השימוש בלפחות אחד השקפה להימנות הכללית, אולי מהקלט האותיות שלי ואולי מההגות האישית שלו. בכל מקרה, תוצאותיו הובילו לחומר עשיר לחשוב על כשאנו ניגשים לאלול, כשאנו מתכוננים לשקול עם היבחון העמוק בין הברכה לקללה בעולם המורכב שלנו.